

گارد جاویدان ایران؛ راهنمای آغاز

ساخت گروه‌های کوچک، برای خیزش بزرگ ملی

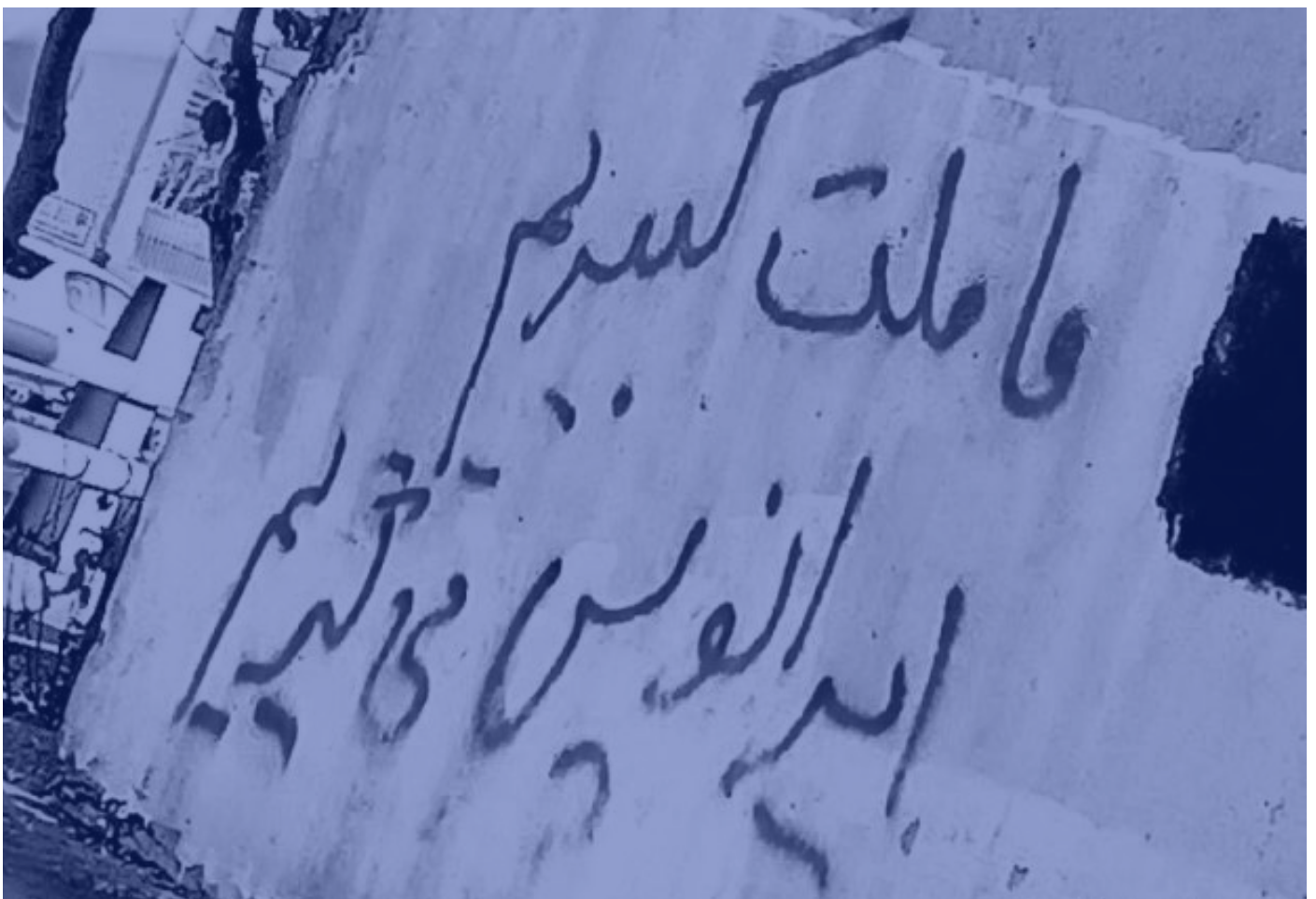
ایران را پس می‌گیریم

پاییز ۲۵۸۴

در شرایط بحرانی، مردم به شکل طبیعی چشم به صاحبان قدرت می‌دوزند تا گره از کار فروبسته جامعه باز کنند. اما هنگامی که یک حکومت به‌عمد از رسیدگی به وضع ملت و مملکت سر باز می‌زند، منابع حیاتی را از مردم دریغ می‌کند و با ایجاد بحران برای مردم پایه‌های قدرت خود را محکم می‌کند، راه چاره در تکیه مردم بر یکدیگر نهفته است. در سراسر شهرها و روستاهای ایران، مردم بارها با کمبود آب، برق، دارو و سوخت مواجه شده‌اند؛ پس از رخ دادن بلایای طبیعی مثل سیل و زلزله، ملت خانه‌خواب می‌شوند، جاده‌ها بسته می‌شود، بیمارستان‌ها

در وضعیت اضطراری از کار می‌افتند و جان‌های عزیزی از میان ما پر می‌کشند. سردمداران رژیم نیز یا سکوت می‌کنند یا سرکوب. این وضعیت تصادفی نیست، بخشی از سازوکاری است که با القای حس انزوا، بی‌قدرتی و وابستگی مردم به رژیم، دوام می‌یابد.

حقیقت این است که ما ملت ایران بارها تواناتر و شایسته‌تر از مدیران نالایق رژیم هستیم و می‌توانیم برای خودمان کاری بکنیم.

چرا گروه‌های کوچک اهمیت دارند

در طول تاریخ و در گوشه‌گوشه جهان، گروه‌های کوچک قابل اعتماد، ستون فقرات تاب‌آوری مدنی و نبرد با تاریکی بوده‌اند. گروه‌هایی متشکل از سه تا پنج نفر، اگر با دقت انتخاب و با نظم و انضباط اداره شوند، می‌توانند در لحظات بحران به یاری ملت بشتابند و بنیانی برای کنش جمعی گسترده‌تر در آینده بنا نهند. امکان نفوذ رژیم در این گروه‌ها پایین است، هماهنگی درونی ساده‌تر و در برابر تهدیدهای ناگهانی، تاب‌آوری بالایی دارند. این ساختار، که آن را **احیای گارد جاویدان ایران** باید دانست، به شهروندان ایرانی امکان می‌دهد بی‌آنکه بی‌جهت در معرض خطر قرار بگیرند، نقش موثری بر سرنوشت خودشان ایفا کنند.

این گروه‌ها بر پایه اعتماد، مسئولیت مشترک و شناخت دقیق محیط محلی شکل می‌گیرند. چند همسایه معتمد می‌توانند در بحران‌ها منابع را میان مردم تقسیم کنند، اطلاعات درست را منتقل کنند، خانواده‌های آسیب‌پذیر را یاری دهند و در لحظات گسترش ترس، روحیه جمعی را حفظ کنند. یک اقدام سازمان‌یافته کوچک، مثلاً کمک به همسایه‌ها در زمان کمبود

یا هماهنگی برای امدادسانی هنگام بحران، می‌تواند سراسر یک محله را به مسیر همکاری و همبستگی ببرد. هنگامی که ده‌ها و صدها گروه از این دست، به‌طور مستقل ولی هم‌زمان عمل کنند، شبکه‌ای زنده از تاب‌آوری شکل می‌گیرد که هیچ ساختار سرکوبگری قادر به مهار آن نیست.

از همه مهم‌تر، تشکیل چنین گروه‌هایی حس عاملیت و تعلق را به ایرانیان بازمی‌گرداند. ما مردم به‌جای انتظار منفعلانه و رفتار واکنشی، می‌آموزیم که بر شانه‌های یکدیگر تکیه کنیم. این نگرش ما را در برابر بلایای طبیعی و همچنین آسیب‌های عمدی رژیم نیرومند ساخته و بنیانی می‌ریزد برای آینده‌ای که در آن شهروندان ایرانی مملکت خود را سامان بدهند و برای سرنوشت آن تصمیم بگیرند.

تشکیل یک گروه کوچک

تاب‌آوری در حلقه‌ای محدود از اعتماد آغاز می‌شود. اندازه مطلوب برای چنین گروهی، سه تا پنج نفر است؛ به قدر کافی بزرگ برای اقدام و به اندازه کافی کوچک برای هماهنگی ساده و کاهش خطرات امنیتی. در این مقیاس، همه اعضا یکدیگر را از نزدیک می‌شناسند و به جای اتکا به سازوکارهای رسمی، بر سابقه و اعتماد شخصی تکیه دارند.

انتخاب افراد مناسب، مهم‌ترین گام است. از کسانی آغاز کنید که آنها را عمیقاً و به خوبی می‌شناسید؛ اعضای خانواده، دوستان نزدیک و قدیمی، یا همسایگانی که پیش‌تر رازداری و همدلی از خود نشان داده‌اند. از افرادی که رفتارشان غیرقابل پیش‌بینی است، در حفظ اطلاعات سهل‌انگارند یا انگیزه‌های شخصی سودجویانه دارند، پرهیز کنید. گروهی که بر اعتماد واقعی بنا شده باشد، به مراتب از گروهی که به سرعت و با غریبه‌ها تشکیل شده، نیرومندتر است.

گام اول این است که یک کاغذ و خودکار بردارید و نام افرادی با مشخصات بالا را به ترتیب اولویت روی آن بنویسید. سپس، با تکتک آنها بر اساس همان ترتیب تماس بگیرید و یک قرار حضوری

برای نوشیدن چای یا قهوه بگذارید. صحبت درباره تشکیل گروه را نه از طریق تلفن، که در همان قرار حضوری مطرح کنید. پس از تعیین هسته اولیه گروه، بر سر اصول پایه توافق کنید. این اصول باید ساده اما برای همه روشن و الزامی باشند:

- حفاظت از هویت و امنیت یکدیگر
- کنش در جهت حمایت از جامعه، نه آسیب به مردم
- حفظ اسرار به صورت درون‌گروهی و مطلق
- پرهیز از استفاده غیرضروری از شیوه‌های ارتباط دیجیتال
- کار صبورانه و منضبط، نه عجولانه و هیجانی

رسیدن به تفاهم در زمینه‌های اصولی و اساسی را تبدیل به فرایندی فرسایشی و بی‌پایان نکنید. به یاد داشته باشید که کشاندن گروه‌ها به ورطه بحث‌های بی‌پایان و جلوگیری از برنامه‌ریزی برای اقدامات عملی، اتفاقی است که از تکنیک‌های اعضای نفوذی رژیم است. بهتر است به دنبال تفاهم بر سر یک سری اصول و روش‌های حداقلی باشید.

محل و شیوه ارتباط با همدیگر را مشخص کنید. در مراحل نخست، دیدارهای حضوری در مکان‌های آرام و خلوت، از ارتباط با گوشی و ابزارهایی مثل تلگرام و واتساپ ایمن‌تر است. جلسات را کوتاه و متمرکز نگه دارید. از یادداشت کردن حرف‌ها مگر در موارد کاملاً ضروری، خودداری کنید و در صورت اجبار، بلافاصله پس از

استفاده آن‌ها را با اطمینان حذف کنید. ارتباطات دیجیتال باید زمانی صورت بگیرد که همه اعضا با اصول پایه امنیت دیجیتال آشنا باشند.

برخی گروه‌ها ممکن است بخواهند نقش‌های ساده و منعطفی را، بسته به مهارت و شخصیت اعضا، تعریف کنند. این کار اختیاری است.

گروهی که بر اعتماد واقعی بنا شده باشد، به مراتب از گروهی که به سرعت و با غریبه‌ها تشکیل شده، نیرومندتر است.

مثلاً یک نفر می‌تواند هماهنگ‌کننده گروه باشد، دیگری مسئول نگهداری از منابع یا بررسی مسائل امنیتی شود و شخصی دیگر ارتباط با همسایگان را بر عهده گیرد. نقش‌ها می‌توانند چرخشی یا غیررسمی باشند؛ مهم آن است که هر کس مسئولیت خود را بداند و همه مسئولانه عمل کنند. به‌خاطر بسپارید که این گروه یک حزب

سیاسی یا یک جنبش علنی نیست. نیروی شما در پنهان‌کاری، اعتماد متقابل و انعطاف‌پذیری نهفته است. این گروه، قلب تپنده تاب‌آوری است که برای پشتیبانی از خانواده‌ها و مردم در زمان‌های سخت و دشوار طراحی می‌شود و می‌تواند در بزنگاه‌های آینده به هسته‌ای باثبات برای اقدامات هماهنگ‌تر تبدیل شود.

فعالیت‌های اصلی گروه

عملی مثل حمل و نقل یا بردن افراد به بیمارستان‌ها و کلینیک‌ها را سامان دهند. این اقدامات، گرچه کوچک به نظر می‌رسند، اما جان ملت را نجات می‌دهند و اعتماد محلی را به شدت تقویت می‌کنند.

در شرایط خاص‌تر، مثلاً احتمال انفجار، حملات موشکی یا بمباران، همین گروه‌های کوچک می‌توانند نقش محوری در هدایت سریع مردم به نقاط امن ایفا کنند. در چنین شرایطی، باید به سرعت جمعیت را به وضعیت ایمن هدایت و از آن‌ها در برابر خطرهای مستقیم محافظت کرد. نکته حیاتی این است که افراد آموزش‌دیده گروه بتوانند بدون ازدحام و هیاهو، این واکنش‌های سریع را هدایت کنند تا ترس به هرج و مرج تبدیل نشود.

تبادل اطلاعات

اطلاعات موثق، شجاعت می‌آورد و وحشت را می‌سوزاند. گروه‌های کوچک می‌توانند بی‌سروصدا اطلاعات محلی را گردآوری و راستی‌آزمایی کنند؛ از جمله محل‌های کمک‌رسانی، مسیرهای امن یا مناطق تحت رصد رژیم. این اطلاعات باید از طریق ارتباط چهره‌به‌چهره بین

قدرت یک گروه کوچک در اقدام‌های روشن و ساده‌ای نهفته است که با انضباط انجام می‌گیرد. این فعالیت‌ها را می‌توان در دو دسته اصلی جای داد: **تاب‌آوری مدنی (یاری‌رسانی به یکدیگر و به مردم در بحران‌ها) و نبرد با تاریکی برای نجات میهن.**

هدف، انجام هم‌زمان همه چیز نیست، بلکه آغازی کوچک، تداوم منظم و ایجاد عادت‌هایی است که گروه را به نهادی قابل اتکا تبدیل می‌کند. از این رو، فعالیت‌های نخستین گروه شما حتی می‌تواند در قالب کتاب‌خوانی جمعی، کوهنوردی و یا فعالیت‌های ورزشی/فرهنگی/هنری دیگر باشد.

یاری متقابل در بحران‌ها

در شرایط اضطراری ملی یا بحران‌های ساخته دست رژیم (خاموشی‌ها، کمبود آب، شوک‌های قیمتی) یا بلایای طبیعی، گروه‌های کوچک می‌توانند سریع‌تر وارد عمل شوند. آنها می‌توانند منابع ضروری مثل آب، غذا یا دارو را با مردم به اشتراک بگذارند، از همسایگان آسیب‌پذیر مانند سالمندان یا خانواده‌هایی که کودک دارند سرکشی کنند و کمک‌های

از انقلاب ملی شد و برای نجات میهن و تضعیف دشمن، گام‌های عملی علیه رژیم جمهوری اسلامی برداشت.

آمادگی اضطراری

هر گروه باید پیشاپیش به کارهای ضروری و اساسی بیندیشد. چگونگی شرکت در تظاهرات و برنامه‌ریزی برای آن، شناسایی مسیرهای امن، یادگیری و تامین کمک‌های اولیه، نگهداری اندک ملزومات اضطراری و طراحی نقشه‌های جایگزین هنگام قطع اینترنت و ارتباطات، شناسایی پناهگاه‌های احتمالی و مکان‌های قابل اعتماد برای تظاهرات، از جمله اقداماتی است که ترس را به آمادگی تبدیل می‌کند.

یک مثال مشخص‌تر از این آمادگی، چگونگی شرکت در تظاهرات است. پوشیدن لباس ساده و کفش راحت، داشتن ماسک، شال و عینک محافظ برای مقابله با تیرهای ساچمه‌ای و گاز اشک‌آور و جلوگیری از شناسایی چهره حیاتی است. به جای گوشی شخصی از تلفن ساده با اطلاعات پاک‌شده استفاده کنید و تنها وسایل ضروری مثل بطری آب، مقدار اندکی پول نقد، وسایل سبک کمک‌های اولیه و در صورت امکان، لباس اضافه برای تغییر ظاهر را همراه داشته باشید تا آسیب‌های اطلاعاتی و امنیتی به حداقل برسد.

اعضای گروه منتقل شود و باید از پیام‌های جمعی که قابل رهگیری‌اند اکیدا پرهیز کرد. تنها چند صدای مورد اعتماد که اطلاعات درست را منتقل کنند، هماهنگی و همکاری را در یک محله آشفته برقرار می‌کنند.

پشتیبانی اجتماعی

در روزگار هراس و بی‌توجهی، اعمال کوچک مراقبت اجتماعی، معنایی بزرگ دارند. کمک به یک همسایه در تعمیر موتور برق، توزیع اقلام ضروری یا یاری به خانواده‌ای که نان‌آورشان بازداشت شده، رشته‌های همبستگی را مستحکم می‌سازد و حصار انزوایی را که تکیه‌گاه رژیم است، می‌شکند.

کنش‌های انقلابی

در زمان‌های مناسب، گروه‌های گارد جاویدان ایران می‌توانند با انجام اقدامات نمادین و کم‌خطر که روح جمعی را تقویت کرده و پیام وحدت را بین مردم منتقل می‌کنند، کنش‌های انقلابی را آغاز کنند بی‌آنکه نیاز به رویارویی مستقیم باشد. مثلا پخش علنی سرود «ای ایران» که اگر در چند محله به‌طور هم‌زمان انجام شود، روحیه را به‌طور چشمگیری بالا می‌برد. در مراحل بعد، با فراهم شدن شرایط برای کنش‌های انقلابی و گسترش حس همدلی و همکاری، باید بخشی

پشتیبانی روانی

سرکوب ممتد باعث فرسودگی، اضطراب و احساس تنهایی می‌شود. گروهی نیرومند است که اعضایش به وضعیت روانی یکدیگر توجه کنند، به همدیگر دلگرمی بدهند و در لحظات دشوار، پشتیبان هم باشند. تماس منظم، گفت‌وگوهای صادقانه و جشن گرفتن برای پیروزی‌های هرچند کوچک، روحیه ما را پایدار نگه می‌دارد.

نمونه دیگر، تمرین واکنش‌های فوری، هنگام وقوع حمله است. اعضای گروه باید از قبل بدانند در صورت انفجار یا هشدار حمله، هر عضو گروه کجا می‌رود و چگونه رفتار می‌کند. مثلاً در فضای بسته یا باز، باید به سرعت مسیرهای خروج را مدیریت کرد، افراد را به پناهگاه‌های امن هدایت نمود و برای مقابله با خطرات ثانویه مدت کافی در پناه ماند.

اصول ارتباط و امنیت

اگر ارتباط دیجیتال اجتناب‌ناپذیر بود:

- از برنامه‌های رمزگذاری دوسویه با پیام‌های محو شونده استفاده کنید. دو اپلیکیشن Signal و Session در این زمینه امن‌تر محسوب می‌شوند.
- گفتگوها را کوتاه، متمرکز و بدون ذخیره اطلاعات حساس نگه دارید.
- از بارگذاری اطلاعات در اینترنت، گرفتن اسکرین‌شات و ارسال مجدد پیام‌ها پرهیز کنید.

اپلیکیشن سیگنال (Signal) از رمزگذاری انتها به انتها استفاده می‌کند که سطح امنیت بالایی را برای شما به همراه دارد. در سیگنال امکان پاک‌شدن خودکار پیام‌ها به صورت دوره‌ای وجود دارد. علاوه بر این، سیگنال امکان ارتباط از طریق نام‌کاربری را دارد و می‌توانید به جای شماره تلفن، برای ارتباطات‌تان از نام‌کاربری استفاده کنید.

با سرکوب شدیدی که از رژیم می‌شناسیم، ارتباطات سست و بی‌قاعده، بزرگ‌ترین عامل نفوذ، بازداشت و فروپاشی اعتماد است. امنیت شما به عادت‌های منظم، خط و مرزهای روشن و اصرار بر ناشناس ماندن وابسته است.

قواعد طلایی

- گروه را کوچک نگه دارید و از گسترش بی‌دلیل آن پرهیزید.
- اطلاعات را تنها بر اساس ضرورت مطلق با دیگران به اشتراک بگذارید.
- از ذکر نام‌ها و جزئیات قابل شناسایی در قالب نوشتاری یا دیجیتال خودداری کنید.
- هرگز اطلاعات حساس را به افراد یا گروه‌های ناشناس ارسال نکنید، حتی اگر هم‌سو به نظر برسند.
- از لاف‌زنی، گمانه‌زنی یا طرح برنامه‌ها در شبکه‌های اجتماعی پرهیز کنید.

ارتباط امن

تا حد امکان دیدار حضوری در مکان‌های خلوت و مطمئن امن‌ترین شیوه است.

تفکیک و لایه‌بندی

هر گروه باید به‌طور مستقل عمل کند. اتصال گروه‌ها به شبکه‌های بزرگ‌تر تنها در صورت ضرورت مشخص و زمان محدود و صرفاً از طریق واسطه‌های شخصی قابل اعتماد مجاز است. در صورت نفوذ به یک گروه، دیگر گروه‌ها نباید آسیب ببینند.

هیچ فرد یا گروهی نباید به تصویر کامل فعالیت‌های گسترده دسترسی داشته باشد.

پرهیز از ردپای دیجیتال

تلفن‌ها و حساب‌های آنلاین آسان‌ترین درگاه نفوذ رژیم هستند. از ذخیره فهرست اعضا یا برنامه‌ها روی گوشی، تبلت یا لپ‌تاپ پرهیزید، از پیامک، ایمیل یا شبکه‌های اجتماعی برای هماهنگی استفاده نکنید، موقعیت مکانی غیرضروری را خاموش کنید و فرض را بر این بگذارید که هر آنچه نوشته یا ضبط شود، دیر یا زود ممکن است به دست دیگری بیفتد.

پروتکل‌های اضطراری

در صورت بازداشت یا آسیب یکی از اعضا:

- بلافاصله تمام ارتباطات دیجیتال با او را قطع کنید.
- از واکنش شتاب‌زده پرهیز کنید.

- اطمینان از آرام شدن اوضاع و رفع خطر زمان می‌برد، صبور بمانید و شرایط را رصد کنید.
- محل دیدار و روش ارتباط را حتماً تغییر دهید.

حتی اگر نکات امنیت دیجیتال کاملاً رعایت شود، باز هم ممکن است در صورت بازداشت، مأموران امنیتی به محتوای پیام‌های شما دسترسی پیدا کنند. مثلاً اگر گوشی شما در حالت باز به دست آن‌ها بیفتد یا مجبور شوید تحت فشار، رمز گوشی را به آن‌ها بدهید. پس بهتر است برای نوشتن موضوعات خطرناک و حساسیت‌زا از رمزهای از پیش توافق‌شده استفاده کنید. هم‌چنین در پیام‌رسان‌ها (مثلاً سیگنال) گزینه پاک‌شدن خودکار پیام‌ها را فعال کنید.

**امنیت شما به
عادت‌های منظم،
خط و مرزهای
روشن و اصرار بر
ناشناس ماندن
وابسته است.**

رشد آرام و پایدار؛ از گسترش عجولانه بپرهیزید!

نشانه‌هایی غیرعادی ببینید که در این صورت باید از او فاصله بگیرید. با گذر زمان، ممکن است همکاری گزینشی میان گروه‌ها سودمند باشد؛ مثلاً برای توزیع مواد غذایی در بحران یا هماهنگی اقدامات نمادین هم‌زمان در محله‌ها. این پیوند حتماً باید از طریق واسطه‌های شخصی و معتمد انجام شود، نه کانال‌های جمعی یا افراد ناشناس.

هر گروه به‌طور مستقل عمل می‌کند، اما هنگامی که گروه‌های متعدد به‌طور موازی دست به کار شوند، از امداد رسانی تا انتقال اطلاعات موثق و انجام کنش‌های هماهنگ، اثر جمعی در سراسر کشور گسترش می‌یابد و ساختاری غیرمتمرکز پدید می‌آورد که دستگاه سرکوب قادر به نابودی آن نیست.

توان این الگو در صبر، انضباط و اعتماد نهفته است. شبکه‌هایی که بی‌حساب گسترش می‌یابند، به آسانی در معرض نفوذ قرار می‌گیرند؛ در حالی که گروه‌هایی که آرام و حساب‌شده رشد می‌کنند، می‌توانند سال‌ها دوام بیاورند و خود را با شرایط جدید تطبیق دهند.

یک سلول کوچک و کارآمد ارزشمندتر از یک شبکه‌ی بزرگ اما سست است. گسترش تنها زمانی باید رخ دهد که اعتماد در گذر زمان آزموده شده و همه اعضا اصول امنیتی را عمیقاً درک کرده باشند. صبر و زمان نیروهای امنیتی نامحدود نیست. زمانی که یک پروژه امنیتی برای به دام انداختن مخالفان طراحی می‌شود، معمولاً از سوی طراحان پروژه فشار وجود دارد که کار به سرعت به سرانجام برسد. به همین دلیل، نیروی امنیتی که با شما برای تشکیل گروه تماس می‌گیرد، اگر علیرغم پیگیری، پاسخ مثبتی از شما نگیرد، معمولاً بی‌صبری و فشار از خود نشان خواهد داد. اگر رفتار او را درست و دقیق مشاهده کنید، می‌توانید

پایداری بر شهرت ارجح است

هدف، هرگز شهرت عمومی نیست. هر چه گروه آرام‌تر و پنهان‌تر بماند، ماندگاری آن بیشتر است. **قدرت حقیقی یک گروه در توانایی ادامه فعالیت در دل آشوب نهفته است، نه در شناخته شدن.** ماموران امنیتی به دنبال شناسایی افرادی هستند که در برابر رژیم قرار می‌گیرند. برای آن‌ها مهم است که پیش از بازداشت افراد، جزئیات زیادی در مورد زندگی و روابط آن‌ها جمع‌آوری کنند. پس ممکن است فردی زیر نظر باشد اما او را بازداشت نکنند. بنابراین مهم است که همواره هوشیار باشید و اطلاعاتی را که نیاز

ندارید، در موبایل یا لپ‌تاپ‌تان نگه ندارید. اگر به جای خاصی می‌روید یا حرکتی اعتراضی انجام می‌دهید (مثل شعارنویسی)، مراقب باشید کسی شما را تعقیب نکند یا مشغول جمع‌آوری اطلاعات درباره شما نباشد.

سعی کنید همیشه مثل یک مامور امنیتی فکر کنید و خود را جای آن‌ها بگذارید. فکر کنید از چه طریقی می‌توانند به گروه شما ضربه بزنند و تلاش کنید آن راه را ببندید. پیشنهاد می‌کنیم با انجام فعالیت‌های خلاقانه، همیشه یک گام از ماموران امنیتی جلوتر باشید.

روحیه انقلابی، هویت ملی

رشد آرام به معنای سکون نیست. اعضا باید پیوسته به خود و یکدیگر یادآور شوند که برای چه تلاش می‌کنند؛ پشتیبانی از ملت ایران، پاسداشت کرامت انسانی ایرانیان و بنیان‌گذاری آینده‌ای آزاد و آباد برای ایران.

دارد که در خفا، با صبر و شجاعت، در کنار یکدیگر می‌ایستند. بدخواهان ایران یک گروه کوچک از میهن‌پرستان را ناچیز و بیهوده می‌خوانند، اما هزاران گروه در کنار هم ستون پنهان استقامت یک ملت کهن را تشکیل می‌دهند!

گفت‌وگوهای منظم، آرام و صادقانه، همراه با موفقیت‌های کوچک مشترک، استقامت روانی را تقویت می‌کند. هر گروه باید در درون خود حس هویت و هدف مشترک را پروراند، هرچند برای دیگران باید نامرئی بماند. در لحظات دشوار، تاریخ به آنانی تعلق

در شهرها و روستاهای میهن، صدها هزار ایرانی می‌توانند شبکه‌ای از تاب‌آوری و نبرد با تاریکی را بنا کنند که هیچ دستگاه سرکوبی توان مهارش را نداشته باشد.

منضبط بمانید،
از یکدیگر محافظت کنید،
به ملت خود یاری برسانید،
با آرامش و هدفی روشن عمل کنید،
شما تنها نیستید، حتی اگر دیگران
شما را نمی‌بینند.